

kezett, hogy az olaszokat Benghaziban súlyos vereség érte. Az olasz csapatokat, melyeknek a száma mintegy nyolcezer lehetett törökök és arabok együttesen megtámadták és heves csata fejlődött ki, melyben az olaszok nyolcszáz, a törökök pedig 115 embert vesztek. Az olaszok elmenekültek és sok fegyvert és lőszert hagytak a csatatéren. A Benghaziban levő olasz csapatoknál a fegyver megbombolt.

Aknákkal védett kikötők.

Bécs, október 23.

A fényes porta a nagyhatalmakhoz hivatalos jegyzéket küldött, melyben tudtukra adja, hogy Szaloniki és Szmirna kikötőt *kon-takt aknával* látta el. A bizalmas értesítés szerint az érkező semleges hajóknak az aknasoron kívül kell megállaniok, míg egy török pilótahajó a befutásra az engedelmet meg nem adja és a hajót be nem kalauzolja. A hajók bevezetésének az a módja, hogy a pilótahajó tisztikara és legénysége az ujonnan érkezett hajóra megy, a hajó egész személyzetét a fedélközbe zárják, minden nvilást, a honnan kiláthatnának, elcsuknak és a pilótahajó tisztikara veszi át a parancsnokságot és a saját legénységével bevezeti a hajót a kikötőbe.

Államcsiny a szultán ellen.

Drinápoly, október 23.

Török tiszték elhatározták, hogy a szultánt megfosztják trónjától és helyére a jelenlegi trónörököst ültetik trónra.

Kettős gyilkosság Szegeden.

— A bünszerző alkohol. —

(Saját tudósítónktól.) Ujra gyilkolt az alkohol, nemcsak azt ölte meg a testetroncsoló ital, aki vele élt, hanem az áldozat családját is tönkre tette. Vasárnap este történt, hogy egy alkoholtól elvadult férj borzalmas kegyetlenséggel meggyilkolta feleségét, majd saját maga ellen fordította a gyilkos fegyvert. Néhány pillanat és már is két árvával több lett kidobva a bizonytalanságba esetleg a legnagyobb nyomorba. A véres családi drámáról a következő tudósításunk számol be:

Jung Mihálynak a gyilkos és öngyilkos asztalosnak a Brüsszeli-körut 28. számú házában volt parkettasztalos műhelye. Az üzlet elég jól ment és ez könnyelművé is tette a máskülönbén tisztességes iparost. Az éjszakákat folytonosan a házban kívül töltötte és a keresményéből csak nagyon keveset adott a családjának. Később pedig szenvedélyes alkoholistává lett és napközben is igen gyakran berugott. Felesége, Balogh Zsuzsanna mindent elkövetett, hogy a férjét a rossz útról leterelje. Megtette azt is, hogy elment a férje után a korezmába, magával vitte két gyermekét Boriskát és Gyurit, mert azt hitte, hogy ez hatással lesz a részeges emberre. Hiába való volt minden könyörgés. A férj a családi tüzhely helyett még mindig a korezmákat bujta és nagyon gyakran megtörtént, hogy az asszony könyörgő szavaira durva ökölesapát a válasszal. Az ökölesapásokból a kis gyermekeknek is bőven kijutott. Az asszony és a gyermekek a brutális ember garázdaságai elől nagyon gyakran kénytelenek voltak a szomszédokba menekülni. Sőt, az sem volt ritka eset, hogy az éjszakát is a szomszédoknál töltötték, mert rettegtek a hazatérő férj bosszújától.

— Ha sokat beszéltek, végzek veletek! Ez volt a részeges férj szavajárása.

Ezek az előzményei a véres tragédiának. Jung Mihály vasárnap reggel elkezdte a korezmázást. Délben részegen ült le a terített asztalhoz. A szerencsétlen asszony már várta a szidalmakat, de legnagyobb csodálkozására a férj egy szót sem szólt. Felhasználta az alkalmat és korholni kezdte az iszacos embert:

— Nem jó vége lesz ennek, fiam.

— Hallgass! — volt a válasz.

Az asszony erre sirva fakadt és siró hangon csak ennyit mondott az urának:

— Te nem is gondolsz már ránk. Idehaza nyomorgunk, te pedig a barátaiddal folyton mulatsz.

Jung Mihály most már nem szólt egy szót sem, hanem dühösen eltávozott hazulról. A Böröcz-féle korezmába ment és ott kettőzött erővel látott neki az ivásnak. Jungné a szomszédokhoz ment panaszkodni.

— Menjen át érte a korezmába, — ajánlották a szomszédok.

— Nem merek.

— Nem kell annyira félni, csak menjen át, — biztatták a szomszédok.

Jungné át is ment a korezmába és kérlelte az urát, hogy jöjjön haza.

— Pusztulj innen!

A szerencsétlen asszony arcát a szégyen bíborpirosra festette és megalázva eltávozott a korezmából.

Este fél hétig volt Jung Mihály a Böröcz-féle korezmában. Ekkor hazament. Odahaza vacsoránál találta a családját. A tizenéves éves György nevű fia és a tizenhároméves Borbála nevű leánya az asztalnál ültek, felesége pedig a diványon hevert és ujságot olvasott. Az ittas ember civódni kezdett nejével.

— Lelölek mint egy kutyát! — mondta és pofozni, rugdalni kezdte.

Jungné a brutális férj elől kimenekült az udvarra, ahol elbujt. Jung Mihály utána ment és bezavarta feleségét a szobába. A szegény megkinzott asszony, hogy a további civakodásnak elejét vegye, engedelmeskedt férjének és bement a szobába. Leült az asztal mellett levő diványra, kezeivel az asztalra könyökölt, nyugodtságot erőltetett magára és ujságot vett a kezébe, azt kezdte olvasni.

A gyermekek sirva nézték, hogy kinozza a berugott ember az anyjukat, de szólni nem mertek. Jung tovább folytatta a civakodást, de az asszony nem válaszolt neki. Jungot bosszantotta, hogy az asszony nem válaszol. *Ütlegelni kezdte, majd revolvert rántott elő és a két gyermek között ülő asszonyra lőtt.* Az asszony még csak egy jajszót sem hallatott hanem *holtan bukott le.* A golyó az asszony balhóna alatt hatolt be a testbe és a tüdőt érintve átfurta a szívet.

A gyermekek az anyjuk holttestére borultak és szivetrázó zokogással csókolták a kihült testet. Jung egy rövid ideig hülyén bámult bele a levegőbe, aztán a fegyver csövét saját mellének irányítva, újra lőtt. A golyó ezuttal sem tévesztett célt. *Jung holtan bukott a felesége mellé.* Ez a golyó is szívet ronsolt.

A lövés zajára összefutottak a házbeliek. Telefonáltak a rendőrségre. Baneth Samu kerületi orvos és Lengyel István rendőrbiztos jöttek ki a helyszínre. Dolguk nem akadt, mert az orvos már csak a beállott halált kon-

Igy végzett az alkohol egy szerencsétlen családdal. A két kis gyermekből árva lett, akikre most már csak nyomorúság és szenvedés vár. A két árvát, akik a kiálott izgalmtól súlyos betegek, a szomszédok vették egyelőre oltalmukba. Jung és Jungné holttestét a kórház halottas kamarájába vitték.

NAPI HIREK

A szegedi kórház orvosai.

(Saját tudósítónktól.) Évtizedek óta támadják a szegedi kórház épületét. Sajnos, ez a kórház már témának is olyan rossz, hogy az utóbbi időben nem elégszenek meg az épület támadásával. Sorra kerültek az ápolónők, a gondnok, sőt a kórház orvosai is. Csak a múlt héten támadt rá egyik, — nem annyira veszélyes, mint inkább szájas beteg — a kórház és Szeged egyik legkitünőbb és tiszteletreméltóbb orvosára, Köhegyi Lajos doktorra és akadt olyan, aki a durva álbeteg támadását a nyilvánosság előtt fokozta. Megtörténhetik, hogy valakit megtámadjanak, — de szégyenletes, ha valakit *minden ok nélkül* meghurcolnak. Mint például Köhegyi Lajos drt, aki nemcsak nagyszerű és országos nevű orvos, de abszolúte uriember is, nemcsak a betegekkel, de az egészségesekkel szemben is.

Ez csak egy eset, melyet csak azért említünk meg külön, mert a támadók a professzornak semmi elégtételt nem adtak. De ezenkívül hányszor támadják a szegedi kórház orvosait, külön-külön és egyetemben? Hány-szor támadták már a kórház igazgatóságát, gondnokságát és ápolóit? Ugy, hogy a szegedi kórház már-már a legrosszabb hírű minden kórház között. — a magyar kórházakat se véve ki. Holott orvosi körökben az egész országban tudják, hogy *a szegedi kórház orvosai kara rendkívül képzett, modern elveket valló és tudó, akikre a legkomplikáltabb operációkat nyugodtan bízhatják, a kik a legkitünőbb és legujabb módszer szerint kezelnek minden nyavalyát.* Orvosi körökben tudják, hogy egy beteg életét épen olyan nyugodt lelkiismerettel bízhatják szegedi kórházi orvosra, mint akár budapesti, vagy bécsi newyorki kórházaira és klinikai doktorra. A mint a budapesti vagy berlini kórháznak meg vannak a kiváló és nagyhírű professzorai, épen ugy megtaláljuk a kitünő és jónevű orvosokat Szegeden is. Csak hivatkozzunk a már meghurcolt Köhegyi Lajos drt, vagy Hollós József doktorra, akinek szakmunkái Párisban ismeretesebbek, mint akár Szegeden! Hivatkozzunk a kórház kiváló igazgatófőorvosára, Boross József doktorra, akinek neve magyar orvosok között az első között szerepel. De a fiatalabbak is, így elsősorban az óriási tudású, modern *Machánszky László*, ki mint operatőr csodákat ért el, s a még fiatalabb *Erdévi, Steiner*, mind kiváló lelkiismeretes orvosok, akik éjt-napot összetéve munkálkodnak, fáradhatatlanul. Mert hozzátehetjük, emberfeletti, megerőltető munkát végeznek a szegedi kórházban. Állandóan *háromszáznál több a súlyos betegek száma.* Nemcsak Szegedről s a környékről, de egész Csongrád megyéből, Csanád, Torontál, Bácska közelebb eső tájairól is állandóan hordják a szegedi kórházba a súlyos betegeket. És az orvosok száma feltünően kevés! Valósággal *aszonhajszolják* őket, jobban, mint az ország bármely vidékén, pedig mindenütt hajszolják őket. S a jövedelmük, az ellátásuk évtizedek óta semmit se javult. Amikor az egyszerű gyári munkás bérjavítást harcolhat ki, addig az orvos urak maradnak a régi jövedelem mellett s a betegek élete mellett saját megélhetésükért is rettegnek.

Tény az, hogy a szegedi kórház épülete olyan, hogy nem a támadásokra, de a lerombolásra már a múlt században megérte. De hát ezt a sanyaru, komisz állapotot elsősorban a kórház orvosai szenvedik meg, mert modern műtőtermektől kezdve semmi se áll rendelkezésükre. És ők hangsúlyozzák ezt legjobban, de ők látták be legelőször, hogy nem panaszkodni, nem siránkozni kell már. Hanem új kórházat emelni. Új kórházat, mert a gyógyításon kívül az ő egészségük is súlyosan veszélyeztetve van már! Új kórházat!

2143

Sehol olcsóbban

legkitünőbb

VARRÓGÉPEK

s a világhírű párisi

BESZÉLŐGÉPEK

6-8-10 kor. részletre is, mint

Szántó Sándor

gépnagyraktárban, Szeged, Tisza Lajos-körut 38.

szallagárusokkal szemben a Püspök-tér átellenében.